

Balgfreds har jeg stillet et Forslag under Nr. 13, hvorimod vi ikke have været istand til at tiltræde Forslaget under Nr. 14. Det er nemlig forekommet os, at det, det kom an paa fra Statens Side ved Anerkjendelsen af Lærere for Navigationskolerne, var, at vedkommende Lærere, der skulde undervise de unge Mennecker i Styrmandsvidenskaben, selv praktisk havde viist, at de forstode dem paa Tingene. Dette opnaaes imidlertid fuldkommen uden at det behøver at fordres, at de skulde have underkafstet sig en særegen Examen af Navigationsdirecteuren. Forsaavidt det ærede Thing ikke vil vedtage Underændringsforslaget under Nr. 2, haaber jeg, at det i alt Fald vil vedtage Forslaget under Nr. 15 til Indsættelsen af en ny Paragraph. De ærede Medlemmer ville see, at den i det Væsentlige er overeensstemmende med dette Underændringsforslag, forsaavidt Underændringsforslaget ikke har formel Betydning. Jeg troer nemlig, at hvis det skal være muligt for vort Lands Sømand i Længden at kunne concurrere med andre søfarende Nationers Sømand, da maae vi udvide den Underviisning, som hidtil er bleven givet de unge Folk, som ville gaae denne Vej; vi maae udvide den paa en saadan Maade, at de ville kunne have noget Kjendskab til almindelige Handelsforhold og til Søretten, samt endvidere til fremmede Sprog og da nærmest til Engelsk, og endelig, eller om man vil først og fremmest, maae de have et Begreb om de Farvande, hvorigjennem de skulde seile. Jeg er jo ikke specielt sagkyndig paa dette Punkt og har heller ikke haft nogen særlig Leilighed til at sætte mig ind heri, men efter, hvad jeg har hørt udtale af Folk, der haade ere sagkyndige og interesserede i denne Sag, staae vore Skibsførere temmelig langt tilbage i Sammenligning med andre Nationers Skibsførere, og det vil være nødvendigt snart, ja, maaskee meget snart, at gjøre Noget for at heve dem til et lignende Standpunkt som det, hvorpaa andre Nationers Søfolk staae. Dette kan ganske vist gøres, uden at der behøver at indføres nogen særlig Bestemmelse i denne Lov desangaaende; men Udvalget har meent, at ved at indføre en saadan Bestemmelse her i Loven og derved, at de unge Ind-

førelse just fremkommer fra Rigsdagens Side, ligger der et indirecte Løfte om ogsaa fra Statens Side at støtte en saadan Underviisning, at støtte den ved tilstrækkelige Pengebevillinger paa kommende Finantslove. Heller ikke kan jeg see Andet end, at der heri ligger noget særdeles Billigt, naar vi see hen til vort Lands fornemste og vigtigste Industri, nemlig Agerdyrkningen, som man i og for sig ikke skulde troe krængte til nogen særlig Statsunderstøttelse, men som dog understøttes ved meget betydelige Midler (M. Hage: til Stutteriet!) — jeg vil ikke tale om Stutteriet; thi jeg erkjender ikke ligefrem, at det alene er for Agerdyrkningens Fremme, at det bestaaer — men jeg vil henvise til de meget betydelige Udgifter, vi aarlig have til Landbohøiskolen; de afholdes i alt Fald for den væsentligste Deel i Agerbrugets Interesse. Jeg troer ogsaa, at vi til andre Industriegrene i Landet give ikke ubetydelige Midler hvert Aar, og jeg kan ikke Andet end ansee det for billigt, hensigtsmæssigt og til en vis Grad endogsaa for nødvendigt, at vi komme til at give i alt Fald noget Mere ud til Søunderviisningen, om jeg saa maae sige, til Underviisningen af unge Folk, der ville være Styrmænd og Skibsførere, end hidtil her har været Tilfældet.

**Winther:** Jeg vil blot tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af nogle meget bestemte Udtalelser fra et Par ærede Medlemmer om, hvorvidt det er rigtigt i selve Loven at optage specielle Bestemmelser om Examensfagene, eller om man ikke bør overlade til Administrationen at træffe disse nærmere Bestemmelser. Til Støtte for den Anskuelse, at Fagene ikke burde optages i Loven, har man anført, at vi her i Rigsdagen ved mange andre Examinere have overladt Bestemmelsen derom til Administrationen; vi have anseet det for Administrationens Sag, at bestemme Fagene ved Examinerne og disses Omfang, men jeg skal henværke, at der flere Gange har været ført Strid her i Thinget om, hvorvidt dette var rigtigt eller ikke, og, naar jeg for mit Vedkommende har været med til at overlade saadanne Sager til Administrationens Afgjørelse, har jeg dog altid protesteret imod, at de ikke skulde